

РЕШЕНИЕ

№ 12217

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **544** по описа за **2026** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Началник отдел "Оперативни дейности" - С., Дирекция "Оперативни дейности", в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП С., депозирана от пълномощника му гл. юрисконсулт Д. А. с приложено пълномощно, срещу Решение №4291 от 28.11.2025 г., постановено по АНД №4898/2025 г. по описа на СРС, НО, 97-ми състав, с което е отменено издаденото от него Наказателно постановление №815375-F804184/25.02.2025 г. С последното на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК на „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД с ЕИК: [ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл.127и, ал.1 от ДОПК, вр. чл.8, ал.2, т.4 и чл.15, ал.1 от Наредба Н-5/29.09.2023 г. на Министъра на финансите за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, с доводи, че съдът неправилно е приел, че в АУАН и в НП не се съдържа информацията относно данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС, доколкото и в двата акта стойността на същата е посочена. Предвид това счита, че не е нарушено правото на защита на санкционирания субект. Предвид това и доколкото нарушението е безспорно установено, като не са налице основания за третирането му като „маловажно“, се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, чрез процесуалния си представител адв. Т. Т. от

САК в съдебно заседание оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Твърди, че в хода на АНП са допуснати и други нарушения, неотчетени от СРС, както и че наложената санкция е несъвместима с правилата на законодателството на ЕС, включително и с принципа на пропорционалност. Моли решението да бъде оставено в сила, като подробни съображения за правилността му са изложени в представени писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по представен списък с доказателства за извършването им.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежни страни срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №815375-F804184/25.02.2025 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности" - С., Дирекция "Оперативни дейности", в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП С.. Със същото на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК на „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД с ЕИК:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл.127и, ал.1 от ДОПК, вр. чл.8, ал.2, т.4 и чл.15, ал.1 от Наредба Н-5/29.09.2023 г. на Министъра на финансите за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, за това, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава-членка на ЕС и завършва на територията на Република България получателят на стоката „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД е декларирал неверни данни за описания превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната.

С Решение №4291 от 28.11.2025 г., постановено по АНД №4898/2025 г. по описа на СРС, НО, 97-ми състав НП е отменено.

На основание събраните във въззивното производство доказателства въззивният съд е приел за установено, че на 04.12.2024 г. в 02:18 часа била извършена проверка на фискален контролен пункт ГКПП „О.“ от органи по приходите на МПС марка "I." с рег. № на МПС и рег. № на ремарке, с водач V.-I. V., и било поставено техническо средство за контрол на посоченото МПС. Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка № 060703324659_1/04.12.2024 г., в който било отбелязано, че получател на стоката е „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО, като били декларирани предварително данни за превозваните стоки по уникален номер на превоз /УНП/ № 2024120310929. Предварително декларираното количество на една от стоките с висок фискален риск - меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени; Разфасовки; Необезкостени; Бутчета и разфасовки от тях, с код по КН: 0207 13 60 било общо 1154 кг., разделено в две графи от по 693 кг. и 461 кг. Контролните органи удостоверили и наличната превозвана стока, като било посочено, че същата е категория - меса и карантии, годни за консумация, от пуйки: разфасовки, пресни или охладени; необезкостени; бутчета и разфасовки от тях: други, в размер на 1154 кг. В графа „други констатации“ било посочено, че е представен валиден УНП с разминаване в количеството.

При извършената проверка на 04.12.2024 г. на мястото на разтоварване/получаване на стока с

висок фискален риск /СВФР/ в [населено място], общ. Т., област Я. е установено, че същото МПС превозвало стока от списъка на стоки с висок фискален риск: меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени; Разфасовки; Необезкостени; Бутчета и разфасовки от тях, с код по КН: 0207 13 60 с УНП № 2024120310929. Проверяващите установили, че предварително декларираното количество на горепосочената стока било 1154 кг., а реално установеното количество, констатирано при разтоварване на стоката обаче било 697 кг. На база посочените констатации се установило разминаване между предварително декларираното количество и това, установено към момента на проверката, като несъответствието възлизало в размер на 457 кг. Контролните органи приели, че стойността на стоката с висок фискален риск била 9550,08 румънски леи (3753,53 лева), съгласно представена фактура с № AVF2037041/05.12.2024 г. Получател на стоката било дружеството жалбоподател, а движението на превоза било от Румъния за България. Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка № 060703324659_3/04.12.2024 г., в който не било отбелязано наличието на СВФР - меса и карантии, годни за консумация, от пуйки: Разфасовки, пресни или охладени; Необезкостени; Бутчета и разфасовки от тях: други, а единствено - меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени; Разфасовки; Необезкостени; Бутчета и разфасовки от тях, с код по КН: 0207 13 60 в размер на 697 кг. Свидетелят С. С. С. - на длъжност „инспектор по приходите“ при ЦУ на НАП, приел, че е налице разминаване при декларираното от дружеството количество на стоката и установеното при проверката такова, с оглед на което съставил срещу "Лидл България" ЕООД ЕНД КО КД акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановените срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН, в предвидената от закона форма и със съдържанието, предвидено в чл.42, съответно - чл.57 от ЗАНН. Съдът обаче е констатирал, че в същите не се съдържа информацията относно данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС, а съгласно санкционната разпоредба на чл. 278б, ал. 4 от ДОПК, размерът на наказанието за деклариране на неверни данни по чл. 127и, ал. 1 - 5, за юридическите лица се определя в размер на 40 на сто от разликата между данъчната основа по смисъла на ЗДДС стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки, но не по-малко от 1000 лв. Приел е, че посочването на стойността на стоката, при това без уточнение за каква стойност се касае - пазарна, данъчна и т.н., не удовлетворява изискването за посочване на всички обстоятелства, които са от значение за нарушението и неговото санкциониране, а именно - данъчна основа на стоките с висок фискален риск. Счел е, че това нарушение е съществено, доколкото при липса на такова посочване за санкционираното лице, а и за съда не става ясно как е определен размерът на имуществената санкция и дали това е сторено законосъобразно. Освен това въззивният съд е приел, че от събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен начин, че при влизане на транспортно средство на територията на страната, когато се явява довършено вмененото на „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД нарушение, е имало несъответствие в предварително декларираните данни относно процесната СВФР. Подобна констатацията относно стоката - меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени; Разфасовки; Необезкостени; Бутчета и разфасовки от тях, не се съдържа в протокола за извършена проверка на ГКПП - О., като или е допусната техническа грешка при посочване на стоката - меса и карантии, годни за консумация, от пуйки: разфасовки, пресни или охладени; необезкостени; бутчета и разфасовки от тях: други, за която е посочен размер именно на декларираните предварително 1154 кг., или е налице несъответствие във вида стока, а не в нейното количество. Но, според СРС,

дори и да се приеме, че е имало деклариране на неверни данни по смисъла на чл. 127и, ал. 1 - 5 от ДОПК, същото не може да се субсумира под санкционната норма на чл. 278б, ал. 4 от ДОПК, доколкото с посочената норма санкцията при невярно деклариране е определена като процент от разликата между данъчната основа по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните такива. Така формулирана процесната разпоредба предполага, че подлежат на санкция единствено случаи, когато тази разлика е положителна, но не и при установена отрицателна такава, както е в случая. При тези мотиви е отменил НП.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че са налице визираните основания за отмяна на обжалваното пред него НП. В тази връзка доводите на касатора се явяват неоснователни.

Правилно СРС е приел, че в АУАН и в НП липсва пълно описание на съставомерните за деянието и за определяне на наказанието обстоятелства, доколкото в същите не се съдържа информация относно данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС. Видно от двата акта, а и от твърденията в касационната жалба, административнонаказващият орган е посочил стойността на стоките, без да е посочена каква е данъчната основа по ЗДДС на тези стоки, каквото изискване за определяне размера на санкцията е въведено в нормата на чл.127и, ал.1 от ДОПК . Санкционната норма на чл.278б, ал.4 от ДОПК предвижда, че лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 1000 лева. Следователно, съществен реквизит на НП следва да е данъчната основа на превозваните стоки, която представлява стойността, върху която се начислява ДДС при облагаеми доставки, или стойността, върху която не се начислява данък при освободени доставки. Това е необходимо, за да се извърши преценка дали санкцията е правилно определена. Липсата на изрично посочена такава е съществено нарушение във формата на акта, основание за неговата отмяна, тъй като води до невъзможност да се проконтролира правилността на наложената санкция.

Изцяло се споделят и изводите на въззивния съд за недоказаност на нарушението предвид липсата на такава констатация относно несъответствие в предварително декларираните данни за процесната СВФР - меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: пресни или охладени; Разфасовки; Необезкостени; Бутчета и разфасовки от тях, в протокола за извършена проверка на ГКПП – О..

Правилно СРС е приел, че дори да се приеме, че нарушението е доказано, предвид констатираната отрицателна разлика между предварително декларираната като количество стока и установеното при разтоварването ѝ на място, санкционната норма на чл.278б, ал.4 ДОПК е неприложима. Макар формално да е налице деклариране на неверни данни по чл. 127и, ал. 1 – 5 от ДОПК, същото не може да се подведе под санкционната норма на чл. 278б, ал. 4 от ДОПК, доколкото с тази разпоредба, санкцията при невярно деклариране е определена като процент от разликата между данъчната основа по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки. Така формулирана, разпоредбата предполага, че подлежат на санкция единствено случаи, когато тази разлика е положителна. В противен случай, при отрицателна разлика, ще следва санкцията да е процент от тази отрицателна разлика, което ще доведе до отрицателна санкция – противоречие с целта на

закона. С оглед количеството на процесната стока данъчната основа на установените при проверката стоки със сигурност ще е по-малка от данъчната основа на предварително декларираните стоки, което предполага именно такава отрицателна разлика. Разпоредбата на чл. 278б, ал. 4 от ДОПК не случайно е посочено каква конкретно разлика се използва за определяне на санкцията. Ако целта на закона е да се санкционира всяка разлика, независимо дали предварително е декларирано повече или по-малко от реално полученото, то това щеше да е формулирано по такъв начин, а не конкретно разликата между данъчната основа на установените при проверката на мястото на получаване стоки и предварително декларираните. Посочвайки двете суми по този начин, неминуемо законът предвижда първата да е по-голяма.

Като е извел същите изводи, въззивният съд е постановил правилно решение.

Във връзка с наведените от ответника по касация доводи, следва да се посочи, че за да се прецени дали санкцията е пропорционална на извършеното нарушение, то нарушението следва да е описано достатъчно ясно, да е изяснен механизмът на осъществяване, причините за извършването му, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая всички тези обстоятелства липсват в АУАН и в НП, а това води до невъзможност да се направи извод, дали санкцията в размер на 40 на сто от стойността на стоките/ вместо от данъчната основа е пропорционална на характера и тежестта на нарушението. Преценката за спазване на принципа за пропорционалност е възможно да се извърши само ако НП е издадено законосъобразно и санкцията е определена в рамките на закона, не и в конкретната хипотеза - санкцията е определена на база, различна от посочената в нормата на закона.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от ответника искане за присъждане на направените от него разноски. Видно от представените доказателства дружеството е заплатило адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в настоящото производство в размер на 240 евро. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отмененото НП, а именно Национална агенция за приходите, следва да бъде осъден да ме заплати разноски за адвокатско възнаграждение в установения размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, ХХІ касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4291 от 28.11.2025 г., постановено по АНД №4898/2025 г. по описа на СРС, НО, 97-ми състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, [населено място] поле, с[ЕИК] деловодни разноски за адвокатска защита в размер на 240 /двеста и четиридесет/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.